

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha
k usnesení vlády
ze dne 16. dubna 2008 č. 404

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 464)

Vláda na jednání své schůze dne 16. dubna 2008 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 464), a vyslovila tímto návrhem **nesouhlas** z dále uvedených důvodů.

1. Navrhované rozšíření ústních interpelací na další dva jednacích dny považuje vláda za tak podstatný zásah do průběhu jednání Poslanecké sněmovny, že rozšíření prostoru pro ústní interpelace by v kombinaci s obligatorním přerušováním jednání Poslanecké sněmovny při nepřítomnosti více než jednoho interpelovaného ministra z jiných než zdravotních důvodů vedlo ke zvyšování počtu přerušovaných bodů, narušovalo by se tím projednávání návrhů podle schváleného programu schůze a přineslo by to především prodlužování legislativního procesu. Navrhovaná doba, která by v jednacích dnech, jimiž jsou středa a pátek, měla být vyčleněna na interpelace, totiž koliduje s dobou, která je podle § 95a zákona č. 90/1995 Sb. vyhrazena pro třetí čtení návrhů zákonů.

2. Navrhovaná úprava by nepřiměřeným způsobem zatížila všechny členy vlády, jejichž přítomnost v Poslanecké sněmovně by se vyžadovala po dva dny v týdnu, v případě předsedy vlády pak jeden den odlišný od dnů stanovených pro ostatní členy vlády. Jde totiž o to, že teprve v 9.00 hodin, resp. v 10.00 hodin příslušného dne, ve kterém se mají interpelace konat, bude zřejmé, zda byla na člena vlády interpelace podána či nikoliv a zda je tedy jeho přítomnost na jednání Poslanecké sněmovny v daný den nutná. Tím by se ztížilo plánování časových programů jednotlivých členů vlády, což vláda považuje za problematické zejména z hlediska plnění povinností jednotlivých členů vlády k jimi řízeným ministerstvům a úkolům vyplývajícím pro ně z jednání schůze vlády.

3. Navrhované omezení omluvitelné nepřítomnosti členů vlády na interpelacích jen na zdravotní důvody nebere v úvahu pracovní cesty členů vlády do zahraničí, související zejména s členstvím České republiky v Evropské unii, jejichž četnost se v souvislosti s předsednictvím České republiky v Evropské unii ještě zvýší. Dobu konání těchto cest přitom nelze ze strany členů vlády v mnoha případech ovlivnit.

4. Navrhované obligatorní přerušování jednání Poslanecké sněmovny při nepřítomnosti více než jednoho z interpelovaných členů vlády je kromě toho nadbytečné, neboť již stávající úprava předpokládá postup pro případ nepřítomnosti interpelovaného člena vlády ve formě písemné odpovědi, čímž je naplněno jak právo poslance interpelaci přednést, tak i povinnost člena vlády na ni odpovědět.

5. Z navrhované úpravy není nadto zřejmé, zda by v takovém případě mělo být jednání Poslanecké sněmovny přerušeno ex lege, podobně jako v případě § 62 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, tzn. opustí-li předsedající předsednický stůl, nebo zda by o přerušení jednání muselo být rozhodnuto hlasováním. Pokud by se mělo o přerušování jednání hlasovat, šlo by zřejmě o hlasování zbytečné, neboť při splnění zákonem stanovených podmínek (nepřítomnost více než jednoho z interpelovaných členů vlády) by musel být výsledek hlasování předem dán a možné spory by naopak vyvolávala otázka, jaké důsledky by měla skutečnost, pokud by usnesení o přerušování jednání přijato nebylo.

Pokud by se jednání mělo přerušovat ex lege za podmínky, že bude v témže jednacím dni nepřítomen více než jeden interpelovaný ministr z jiných než zdravotních důvodů, není z návrhu novely jasné, k jakému okamžiku by bylo v daném dni jednání de iure vlastně přerušeno. To vyplývá z toho, že přerušování má být vázáno nejen na nepřítomnost více než jednoho interpelovaného člena vlády (objektivní skutečnost), ale kromě toho ještě na důvody jejich nepřítomnosti, tzn. jiné důvody než zdravotní (subjektivní důvod, který může vyjít najevo až během jednání). Návrh navíc nestanoví, že by se jednání přerušovalo jen při nepřítomnosti členů vlády v průběhu interpelací, ale při jakékoliv jejich nepřítomnosti v daném jednacím dni, což je zcela v rozporu se samotným smyslem interpelací.

6. Stávající prostor určený pro ústní interpelace považuje vláda za dostačující, zkrácení časového limitu z 5 minut na 3 minuty u ministra a ze 2 minut na 1 minutu u poslance by sice mohlo rozšířit počet interpelací, ale byl by tím naopak negativně poznamenán obsah a kvalita odpovědí.